

[Annelise Gottfredsen]

som i virkeligheden det eneste forsvar for naturgasprojektet, har gentagne gange været omtalt som problematisk. Det er en overordentlig stiv forsyningsmulighed. Andre varmforsyningsformer kan alternere med gasforsyningsprojektet. Det er så stift, at det kun kan forsynes med gas.

Ministeren sagde, at da forbruget er gået ned, kan et større område forsynes, og det er altså det, vi skal diskutere vedrørende en udvidelse af de geografiske grænser. Det er ikke et spørgsmål om, at man kan forsyne større områder, for så får man mere gas. Det er et spørgsmål om, at det vil blive nødvendigt for overhovedet at få den mængde gas afsat, hvis man ubøje ligt hindrer, at der ændres ved det vedtagne projekt, og ikke søger at begrænse det, også begrænse en udbygning på de nuværende præmisser, som man hidtil har sagt at man ikke ville. Hvis man ophævede de geografiske grænser, så kunne man få en yderligere eksport, og jeg mener også, at det af regeringens økonomiske sekretariat er blevet nævnt som en fordelagtig mulighed ikke at låse sig fast på disse grænser, men overveje de andre alternativer.

Det er regeringens ansvar, hvordan man indretter varmepolitikken og energipolitikken, det vil jeg give ministeren helt ret i, men ministeren truer jo nærmest nu og siger, at hvis branchebestemte udtalelser ikke passer ministeren, så må man overse disse og træffe sine forholdsregler. Det kan ikke være sådan, at hvis en udtalelse ikke passer ministeren, så tager man den fornærmede mine på. Det må være rimeligt, at man med hensyn til alle disse udtalelser og alle de indvendinger, der er kommet fra adskillige sider, og som vil fortsætte, fordi det som sagt er naturlove, man prøver at ændre, får en objektiv og en åben debat.

Energiministeren (Poul Nielson):

Den første bemærkning er til fru Lone Dybkjær, som spørger, om regeringen tænker på at genforhandle kontrakten med DUC. Andre har også været lidt inde på det. Jeg mener, at når den slags spørgsmål stilles, er det nødvendigt at svare på dem, ikke blot af hensyn til dem, der har stillet spørgsmålene, men i høj grad også af hensyn til DUC. Jeg mener, at DUC har krav på et klart svar fra regeringen i et sådant spørgsmål, nemlig at vi

ikke overvejer at genforhandle kontrakten med DUC.

Det, der har været baggrunden for en del af diskussionen, er sæsonspørgsmålet, udligningen over året i mængderne, men det er ikke noget specielt for det danske naturgas-system, det er almindeligt. Der ligger både økonomiske og reservoirmæssige grunde til, at det er en så forholdsvis stiv leveringsprofil, der er tale om. Jeg mener ikke, det vil være forsvarligt, når DUC nu står midt i investeringerne, at påbegynde en ny forhandling om gaskontrakten. Der har man overskredet det punkt, hvor man kan genforhandle.

Fru Birgith Mogensen kom med en bemærkning om, at overgangen til kulfyring skulle have kuldkastet tidligere beregninger. Det er forkert. Jeg har også bemærket, at der er én, der har sagt sådan noget til en avis for et par søndage siden, men det er faktisk sådan, at elværkernes måde at lave strøm på – med kul, naturligvis – har været lagt til grund for de varmeplanberegninger, der arbejdes ud fra. Det er altså fuldstændig forkert, at man skulle basere sig på, hvordan det var i begyndelsen af 1970'erne, da det var olien, der dominerede, når man taler om disse brændselsformer. Det ville også være en meget opsigtsvækkende sag, hvis det forholdt sig sådan.

Fynsværket var fru Birgith Mogensen også inde på. Vi har netop bedt Fynsværket om at redegøre for de overskudsvarmemængder, der er tale om, på samme måde som det sker fra Vestkraft i Esbjerg og alle mulige andre steder. Det eneste, der har givet særlig diskussion i Odensesagen er, at man en overgang i Odense ikke fulgte samme fremgangsmåde med hensyn til samarbejde i varmeplanlægningen, som man har gjort alle andre steder. Men det gør man nu, så nu er der ro om den sag.

Til hr. Mølgaard vil jeg sige, at min reaktion på brevet fra retsforbundet ved denne lejlighed vil svare til det, jeg tidligere under et samråd i energipolitisk udvalg har ytret, nemlig at jeg finder, at sagen omkring ajourføringen beregningsmæssigt af naturgasprojektet er af en sådan størrelsesorden, at jeg mener, samtlige partier i folketinget har et naturligt krav på at få lagt dette materiale frem til en almindelig diskussion. Men jeg har på den anden side heller ikke tilbage-